

BUSH

موزون در خشونت صدا

ترجمه سهراب محبی

نواهای

مانند. گوبین در حالی که از راه پله‌ی پوشیده شده با فرشی قرمز بالا می‌رود به من می‌گوید: «عاشق هوای این فصل سوئد هستم، یعنی واقعاً سرد!» Bush در ادامه تور «آتش انگلیسی» English Fire در سوئد به سر می‌برد. از او دربارهٔ آلبوم جدید «علم اشیاء» می‌پرسم آیا از آن راضی است یا نه؟ کم و بیش، مشکل است که در موقعیتی قرارگیری که طی یکسال و نیم تنها ۱۲ آهنگ عرضه کنی، این کمی آزاردهنده است و قاعدتاً باید ترانه‌های بیشتری داشته‌باشی، ولی با این حال من خوشحالم و فکر می‌کنم که بهترین کار را در فرصتی که در اختیار داشتیم انجام داده‌ایم.

پاسخ گوبین به این پرسش که ترانهٔ مورد علاقهٔ آن‌ها در آلبوم کدام است، کمی تعجب‌برانگیز است. ترانهٔ مورد علاقهٔ او «آتش انگلیسی» است، که با درام Drums کوبندهٔ خود از بقیه آهنگ‌های آلبوم متمایز می‌شود. «گوشت مرده» Dead Meat ترانهٔ مورد علاقهٔ نایجل Nigel است.

گروه برای آلبوم جدید از ساشاپوتنام Sasha Putnam برای نواختن کیبورد دعوت کرده است، او از دوستان قدیمی گوبین است.

از بوش در مورد خط مشی آینده گروه می‌پرسم. فکر می‌کنم هر بار که آلبوم جدیدی ضبط می‌کنی صریح‌تر می‌شویم و کمتر به تظاهر می‌پردازیم.

۹۵ به ردهٔ چهارم جدول ترانه‌های راک مدرن صعود می‌کند و سپس ترانه‌های «کوتاه بیاب» Come Down و گلیسرین Glycerine به مقام اول جدول می‌رسند. آلبوم Little Things نیز در فهرست بهترین‌ترین چهارم آلبوم پاپ جای می‌گیرد.

گروه بوش با وجود موفقیت‌های شایان، با انتقادهای نیشدار خودی‌های آنترناتیو راک نیز روبه‌رو شده است. منتقدان آن‌ها را گروهی بدلی و غیر اصیل می‌خوانند و گروه برای مقابله با این انتقادهای استیو آلبینی Steve Albini بهره می‌گیرد. او تا آن زمان تهیه‌کنندگی آلبوم‌های Pixler, Nirvana و P.J. Harvey را برعهده داشته است. آلبوم دوم گروه با کمک او تهیه می‌شود و نتیجهٔ این همکاری آلبوم «چمدان تیغ» Razorblade Suitcase است که در کریسمس سال ۱۹۹۶ منتشر می‌شود و با وجود این که انتقادهای گروه همچنان مطرح است، اما آلبوم در آمریکا به ردهٔ اول می‌رسد و در انگلستان نیز موج‌هایی را برمی‌انگیزد.

تا سال ۱۹۹۷ تنها ترانهٔ «بلعبده شده» Swallowed به عنوان یک ترانهٔ مستقل منتشر می‌شود سپس گروه آلبوم Deconstructed را به بازار عرضه می‌کند که به موفقیت قابل توجهی دست نمی‌یابد.

بوش امسال آلبوم «علم اشیاء» Science of things را به بازار عرضه کرده که باید منتظر نتایجش

بوش Bush به رهبری گوبین راس دیل Gavin Rossdale خواننده گیتاریست اولین گروه پسا-نیروانایی Post-Nirvana انگلیسی است که در آمریکا به موفقیتی چشمگیر دست یافته است. این گروه که از قوانین Grunge-Alt پیروی می‌کنند (گیتارهای بلند، صدای خش‌دار، ریتم‌های آغازی و پایانی Stop-Start و پویایی بسیار زیاد) گروه در ۱۹۹۲ در انگلیس توسط راس دیل تشکیل می‌شود، اما نخستین قرارداد ضبط آهنگ‌هایش را پیش از بریتانیا، در آمریکا به امضا می‌رساند. نخستین آلبوم گروه موسوم به Sixteen Stones به تهیه‌کنندگی کلایو لینجر Clive Langer آلن وینستالی Alan Winstanley در سال ۱۹۹۲ توسط شرکت اینتراسکوپ Interscope منتشر می‌شود و تا پایان دسامبر همین سال ویدیوی ترانهٔ «همه چیز ذن» Everything Zen به MTV راه می‌یابد. این آلبوم از ابتدای انتشار با استقبال فراوان مواجه می‌شود و با وجود انتقادهای بسیار تا بهار سال ۱۹۹۵ به ضبط طلایی Gold Record دست می‌یابد؛ در آن موقع گروه به حد کافی در آمریکا موفقیت کسب کرده است تا در وطنش قراردادی انگلیسی امضا کند، اگرچه در بریتانیا موفقیتی نظیر آن چه در آمریکا کسب کرده، نصیبشان نمی‌شود. چراکه Sixteen Stones در آمریکا تبدیل به یک اثر بزرگ شده (Major Hit) و ترانهٔ «چیزهای کوچک» Little Things در بهار سال

گمراه کننده باشد. ما در دالاس برای نیممیلیون نفر برنامه زنده اجرا کردیم، آدم در بزرگترین رویای خود هم نمی تواند اجرا در چنان کنسرتی را تصور کند. ما کنسرت های دیگری اجرا کرده ایم که به یادمان می اندازد از کجا شروع کردیم و بسیاری از گروه های راک چگونه برنامه اجرا می کنند.

بوش لیست آهنگ هایش را برای این تور با روش جدیدی انتخاب می کند. گویین چگونگی این روش را نقل می کند. در این تور ما دو یا سه شب یک لیست را اجرا می کنیم، امشب شب سوم است. پس احتمالاً آخرین باری است که این ترتیب را اجرا می کنیم. ما همیشه انتخاب را به آخرین لحظات موکول می کنیم. کمی عجیب است چون ما الان آنقدر ترانه داریم که اجراهای بلند داشته باشیم. ما تنها باید انتخاب کنیم، یک سری آهنگ های غیر قابل حذفاند و نیز نمی توان یک بست از ترانه های یا تمپوی متوسط اجرا کرد، این طوری کمی خسته کننده می شود.

بوش نمودی از سبک گیتار سیاتلی دارد، ولی از انگلستان سرچشمه گرفته است مانند بسیاری گروه های دیگر چون Oasis, Blur و Suede. ◆

موضوع را به سیم های دور دنیا، اینترنت، تغییر می دهیم و نایجل تنها عضو گروه است که در این مورد تخصص دارد و درباره محاسن و معایب آن چنین می گوید:

فکر می کنم سیستم مثنی است اما تنها نگران آن هستم که اینترنت افراد را منزوی کند، آدم هایی که تمام وقت خود را در خانه و پشت کامپیوتر می گذرانند. خطر این است که اینترنت جایگزین مکالمه رودررو شود، ولی امیدوارم که درهای بسیاری را برای موسیقی باز کند، ضمن این که اطلاع رسانی بسیار سریع تر شده است. دیگر دولت ها نمی توانند در صحرا آزمایش هسته ای انجام دهند و صدایش را در نیاورند چرا که اینترنت دنیا را به دهکده ای بسیار که چک بدل کرده است.

بوش در فستیوال های بزرگی برنامه اجرا کرده، Wood Stock, Rock Au... و اما با این حال اجراهای خصوصی زیادی نیز داشته است. از او می پرسیم تفاوت بین این دو چگونه است؟

اجرا در برنامه ای چون Wood Stock می تواند

امیدواریم که می نیمال تر، ریتمیک تر و عجیب تر باشد. نایجل آن گاه که سوال می کنم: «آیا راک مرده است یا نه؟» به میان حرف های گویین می دود: «مردم سی سال است که می گویند راک مرده است.» گویین می گوید:

فکر کنم بیل کورگان Bill Corgan همین پارسال این حرف را زد ولی آن ها Smashing Pupkins به راک اندرول بازگشتند. وقتی کورگان آلبوم الکترونیک خود

را ضبط می کرد گفت: «راک مرده است»، ولی فکر کنم برای آمریکایی ها درک موسیقی رقص مشکل باشد. او راک های عالی می سازد و باید به آن ها افتخار کند. مساله فقط این است که پیرسیم ترانه ها چقدر خوبند. اگر ترانه های خوبی بنویسی که با مردم و زندگی شان مرتبط باشد، سبک آن ها مهم نیست. هر ترانه ای را می توانی در قالب هر سبکی قرار دهی. هر ترانه راک

می تواند ری جی باشد و هر ترانه ری جی می تواند کانتری و وسترن باشد اگر آن را با اسلاید گیتار Slide guitar بنوازی. نایجل جَز jazz را ترجیح می دهد و از طرفداران پروپا قرص چارلی مینگوس Charlie Minguه است.

گلیسیرین

به سان دشت های توت فرنگی است
اگر با تندخویی گردم
چهره ام را خراشاندی
لمی توانستم بیشتر دوستت بدارم
طعم زیبایی داشتی
نگذار روزها از پی هم روند
می توانست بر تو آسان تر گذرد
با آن که می خواستم، توان تغییر نداشت
برای ما سه باید آسان تر می بود:
دوست قدیمی مان ترس و من و تو
نگذار روزها از پی هم روند
گلیسیرین
خلق و خوی بد ناله سر می دهد
خلق و خوی بد ناله سر می دهد
آن گاه که او نزد من می آید
بیشتر خواستار ت بودم
آن گاه که خودمان را کمتر می خواستیم
لمی توانستم ببوسم، تنها عقب می کشیدم
شاید تنها، پاک، صاف و ساده باشد
اما عیبی ندارد، تنها یکی دیگر از نام های من است
گلیسیرین

هرگز از یاد نخواهم برد که کجایی
نگذار روزها از پی هم روند
گلیسیرین
هرگز تنها نیستم
همیشه تنها می
آیا آرامی
یا که دروغ می گویی
برچرخ می زیم
که همه دزدکی آن جا بوند
اما وقتی بر می خیزیم

باید پوست تو باشد، که در حال غرق شدن در آلم
باید حقیقی باشد، چرا که اکنون می توانم حسن کنم
و برای من مهم نبود، از نوع من نیست، زمان من
نیست
که به چرایش بیاندیشم
همه چیز سپید شده است
همه خاکستری
حال این جایی
حال رفته ای
چنین نمی خواهم، به خاطر بسپار